

nosorog. Angleža sta povezala oba zamorca skupaj, ju odela in jima dala v roke kol, ki bi naj posnemal nosorogov rog na sredini nosu.

Ni trpelo baš dolgo, ko se je razleglo iz trnjeve gošče lomastenje, kakor bi se bližala ogromna žival in jezno pihanje, kakor razodeva skrajno ogorčenost nosorog. Pri tem pojavu so na mah utihnili zamorci, nategnili ušesa in si nekaj skrivnostno namignili. Že so bili vsi pri ognju in vsak je potegnil kot baklja goreč kol in te so metali z divjim kričanjem v smer, iz katere se je bližala nevarnost.

Kakor strela iz jasnega se je približal resnični nosorog iz strani, kjer sta sedela pred šotorom kakor zid prebledela Angleža. Ko so zapazili zamorci, da grozi tudi gospodoma nevarnost, so navalili s plamenicami z vso neustrašenostjo na nosoroga, ki je ogrožal oba Angleža, in ga res prepodili s tuljenjem ter metanjem plamenečih ogorkov. Pravi nosorog je ubral svojo pot ter izginil v noč, treba je bilo posvetiti v beg še drugemu, ki je še vedno lomastil po grmovju ter pihal proti ognju. Črni junaki so se lotili zveri s podvojeno srditostjo in že so leteli ogorki na odejo obeh v nosoroga preoblečenih strežajev. V strahu, da se ne bi opekla in še zgorela, sta pognala proč že tleči odeji in kriknili v zamorščini, kedo in kedaj da sta in naj prenehajo z metanjem ognja. Ko so zapazili zamorci pretvorbo nosoroga v dva vpijoča človeka, so za trenutek kar ostrmeli, baklje so jim popadale iz rok, nato so pa zagnali grozen krik in jo ubrali vsi z zverinsko strahotnim tuljenjem v prazgod.

Prizor pobega se je dolgal s tako bliskavico, da nista utegnili zaustaviti preplašene zamorske družbe ne Angleža in ne črna strežaja. Na vrnitev spremstva sta čakala raziskovalca zastonj celo noč, cel drugi dan in še eno noč. Zamorcev ni bilo več nazaj in kaj je preostalo Angležema drugega, nego kreniti na povrat iz džungle, koje mikavosti sta jedva okusila. Iz šale se je rodila bridka resnica. Zamorci se niso ustrašili nosoroga, pač pa — strašne prikazni, ki je bila ob enem zver in človek!

*

Navidezna smrt.

James Braid, odkritelj prikazni umetnega uspavanja (hipnoze), pripoveduje ta-le slučaj navidezne smrti, ki sta dokazano resnični:

Na dvoru Rundjeet Single v Indiji je živel fakir. Posedal je nad seboj tako moč, da se je pustil živ zavezati v vrečo. Vrečo s fakirjem vred so porinili v izdolbino v zid in luknjo zazidali. Da bi bila vsaka prevara izključena, so zazidano odprtino zapečatili ter skrbno zastražili. Po preteku nekaj tednov so odprli luknjo. Iz razvezane vreče so izvlekli na videz mrtvega fakirja, ki ni dajal niti najmanjših znakov življenja. Odstranili so mu vosek, s katerim je imel zamašeni nosnici ter ušesa, odprli usta, mu polili preko glave mlačne vode, položili na obe senci vročega testa ter namazali trepalnici

s surovim maslom. Po teh predpripravih so se pojavila po celem telesu cukanja, nagubana koža se je napela in fakir se je prebudil v življenje.

Angleški zdravnik dr. Cheyne iz Dublina je doživel skupno z dr. Baynardom in Skrinejem tale dokazani slučaj: Oberst Townsend je imel svoje telo tako v popolni oblasti, da je legel na hrbet in naenkrat sta mu začela počasneje bitij žila ter srce. Sčasom je prenehalo srce z bitjem in pojavila se je navidezna smrt. Po preteku pol ure so podržali pred oberstova usta ogleдалo, na katerem ni bilo opaziti niti trohice delovanja pljuč. Na videz mrtvi se je prebudil sam k življenju.

V očigled enakim slučaju, kot sta zgoraj navedena, tudi znanost ni mogla držati križem rok. Učenjaki trdijo, da je navidezna smrt pri človeku podobna prikazen, kakor je pri nekaterih živalih zimsko spanje. V slučaju navidezne smrti in zimskega spanja se zniža življensko delovanje na najnižjo stopnjo.

Isto prikazen kakor pri človeku in živalih je opaziti tudi pri rastlinah in posebno semenih. Dokazano je znanstvenim potom, da obdržijo nekatera semena, n. pr. pšenica, kaljivost okrog 200 let, a dalje nikakor ne. Nekateri so celo trdili, da je vzklila, vzrasla in obrodila pšenica, katero so našli v grobnicah egipčanskih faraonov, ki je bila stara nekaj tisoč let. Te trditve so bajke. Ko so pšenična zrna iz staro-egipčanskih grobov omočili z vodo, so se spremenila v kašo in razpadla.

Bistvo vsakega življenja je sprememba snovi, ki povzroča spremembo oblike pri rasti in spremembe energije pri pretvarjanju toplote, mehanične in električne energije. Vse te vzroke življenja je mogoče zmanjšati, nikakor ne popolnoma odstraniti, ker potem nastopi neizogibna smrt, iz katere ni telesne prebuditve v zopetno življenje.

Sadje ima ceno!

Stajersko sadje ima letos lepo ceno. Je to slučaj, ker je drugod sadja malo. Letos je dosti kupcev iz tujine. Ako bodo letos zadovoljni, bodo prišli k nam tudi tedaj, ko bo drugod sadja dovolj. Zato je potrebno, da vemo pravilno ravnati s sadjem, da ga pravilno spravimo in vlagamo. V ta namen služi Pričlova knjiga »Spravljanje, razbiranje, vlaganje, shranjevanje in razpošiljanje sadja.« Ta knjiga stane 16 Din. Enako bođe prav prišla knjiga od istega pisatelja »Amerikanski način sortiranja in pakovanja sadja«, po 5 Din. Sadje pa ima tudi za dom veliko vrednost, ako se prav z njim ravna. Letos bo tudi sadne pižaje malo, zato bo imela svojo ceno. Tudi tu je treba znati! Naročite si zato knjižico »Sadje v gospodinjstvu« za 24 Din in »Sadno vino in sadjevece« za 10 Din.

Druge poučne knjige za sadjarje so še sledeče: »Sadjarstvo«, 52 Din, »Breskev in marelice«, 10 Din, »Praktični sadjar«, 80 Din, »Slike najboljših hruške«, 10 Din, »Sadjarstvo za male«, 10 Din.

Vse te knjige naročite v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Pacijent: Kam naj grem, gospod doktor, da ozdravim želodec in uredim prebavo?

Zdravnik: V Rogaško Slatino! Zahtevajte prospekte!

GOSPODARSTVO

Gospodarska obvestila.

Borove štuks za korita, late, krajnike, škodle (šindeli) za strehe in vsake debelosti rezan les prodaja Gnilšek, Maribor, Razlagova ulica 25.

Vinsko sode različne velikosti prodaja Gnilšek, Maribor, Razlagova ulica 25.

Gospodarski tečaj Kmetijske zveze za ormoški okraj se vrši v nedeljo dne 7. septembra po rani službi božji v Katoliškem domu v Ormožu. Spored tečaja: 1. O davščinah: kako se preračunajo, kedaj zapadejo, navodila za znižanje davkov vsled elementarnih nezdod itd. 2. Kmetijsko strokovno predavanje. 3. O sedanjem položaju kmetijstva in kmetijskega stanu. Kmetijska stanovska organizacija. — Predavajo strokovnjaki iz Maribora in iz Ptuja. Člani Kmetijske zveze ormoškega okraja, pridite v velikem številu na svoj gospodarski tečaj!

Nekaj

iz ruskega gospodarstva.

Avstrijski ministrski uradnik dr. pl. Panc je nedavno govoril na Dunaju v klubu za kmetijstvo o gospodarskih razmerah v Rusiji. Ker je mož bržkone dobro poučen, nas mora zanimati, kar je vedel povedati novega. Pred veliko vojno že je hotel ruski minister Stolipin v Rusiji ustvariti kmetijski stan podoben kmetu na zapadu. Do tiste dobe je kmetstvo polje bilo last vaške zadruga, mira. A Rusija je prevelika in kar je Stolipin dosegel, je bila malenkost vpričo neštivilne ljudske množice, ki je hotela grude. Od l. 1906 naprej so začeli med ljudstvo deliti cesarska in državna posestva; mnogo ljudi se je selilo v Sibirijo, ali vse to ni še zaleglo. Kmetstvo zemljišče je bilo naprej zadržano last. Mir je vsakih 12 let nanovo delil zemljišče med ljudi, ki so ostali nekaki najemniki ter na grudo nikakor niso bili navezani. V teh razmerah je Leninovo geslo: »Vzemite, kar se vam je oropalo!« — našlo popolen odmev. S fronte so se vsipali kmetje domov, poklali vse veleposestnike in delili njihova zemljišča. Kmetom ni bilo za komunizem, bilo jim je za polja. Prevrat je bil v polnem tiru in nasprotnika revolucije Kolčak ter Wrangel sta kmete šele prav tirala v prevrat, ker sta hotela veleposestvu vrniti, kar se mu je bilo od kmetov odvzelo. Kmet je postal pristaš revolucije, ko mu je ta obetala bogatega plačila. Saj so se tudi v drugih državah v kmetu vzbujale socijalistične misli, ko se jim je obetalo zemljišče veleposestnikov.

Mali posestnik prideluje zase in za svojo družino, za izvoz dela le veleposestvo. Ko so se v Rusiji veleposestva strla, je nehal izvoz. Od malega posestnika, ki ni imel ne orala ne konja, država ni mogla ničesar zahtevati, zato so se ustanovljala državna gospo-